

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-153.2022.08>

УДК: 378.147.091.33:780.616.432

Кондратюк О. В.**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ
МЕТОДИЧНОЇ КУЛЬТУРИ МАГІСТРІВ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА
У ПРОЦЕСІ ФОРТЕПІАННОГО НАВЧАННЯ**

У статті розглянуто проблему формування методичної культури майбутніх викладачів музичних дисциплін, зокрема фортепіано, у процесі їх фахової підготовки на мистецьких факультетах закладів вищої педагогічної освіти. Вивчено роботи науковців, які досліджували поняття педагогічної культури та професійно-педагогічної культури з метою визначення її методологічних основ. Проаналізовано функції методичної культури педагога-музиканта, особливості її розвитку у процесі професійної підготовки. Виділено компоненти педагогічної культури, що відповідають основним видам педагогічної діяльності викладача і знаходять свій відбиток у її реалізації. Означено зв'язок між теоретичною і практичною підготовкою викладача мистецьких дисциплін та окреслено специфіку його майбутньої професійної діяльності. Визначено методичну діяльність педагога, різноманітну за видами та змістом, як основну форму реалізації та розвитку його методичної культури. Актуалізовано необхідність формування спеціальних здібностей та умінь у піаністів у зв'язку з сучасними вимогами до змісту та кінцевих результатів процесу підготовки фахівців музично-педагогічного профілю.

Встановлено, що поєднання педагогом-музикантом у своїй роботі різноманітної діяльності (педагогічної, виховної, організаторської, просвітницької, виконавської тощо) має велике значення для вирішення педагогічних завдань, спрямованих як на формування професійних умінь учнів, так і вдосконалення методичної культури самого викладача. Зазначено, що формування основ методичної культури у процесі професійної освіти буде успішнішим, якщо на музично-педагогічному факультеті створено об'єктивні педагогічні умови, що дозволяють формувати методичні знання, опановувати сутність та специфікою методичної культури. Підкреслено значущість фахової підготовки майбутнього педагога у класі фортепіано, визначено принципи роботи зі студентами, що сприятимуть формуванню у них методичної культури.

Ключові слова: професійна освіта, педагогічна культура, методична культура, фахова підготовка, магістр, викладач фортепіано.

Система музично-педагогічної освіти в Україні спрямована на забезпечення професійного зростання майбутніх фахівців, розвиток їхньої здатності самостійно вирішувати конкретні завдання, що виникають у різних сферах педагогічної діяльності. Її теоретичному осмисленню сприяє розвиток гуманістичних ідей, що ґрунтуються на процесах інтеграції. З'являються різні концепції та теоретичні розробки, які дають можливість інтерпретувати зміст та завдання музично-педагогічної освіти в аспекті професійної підготовки майбутнього викладача. Слід зазначити, що у галузі музично-педагогічної освіти до майбутніх фахівців висуваються досить розширені вимоги. Їм, крім отриманих спеціальних знань у сфері музичного мистецтва та педагогіки, необхідно опанувати системою поглядів, згідно з якими ці знання спрямовуються на формування моральних якостей та культури учнів.

Сьогодні стало очевидним, що основою професійної підготовки майбутніх педагогів мистецького профілю, зокрема, викладачів фортепіано, має бути всебічна художня освіченість, яка відкриває широкі можливості для вдосконалення їх педагогічної майстерності. Сам процес навчання необхідно спрямовувати не так на способи оволодіння особистістю даною професією, скільки на способи залучення її до сучасної культури. Підкреслення значення методичної складової у роботі педагога вимагає нового осмислення сутності означеної якості викладача в сучасних умовах мистецької освіти та відкриває перспективи щодо підвищення рівня його методичної культури. Важливим елементом методичної діяльності педагога в цьому випадку стає глибокий аналіз змісту навчального процесу з метою виявлення його освітнього, виховного та розвивального потенціалу. Будучи суб'єктом методичної діяльності, він у процесі творчого пошуку повинен створити таку систему методів та прийомів навчання, яка найповніше відповідає поставленим цілям, а саме – сприяє формуванню методичної культури у майбутніх викладачів фортепіано.

Метою статті є окреслення теоретико-методологічних засад формування методичної культури майбутніх педагогів-музикантів у процесі фортепіанного навчання відповідно до сучасних вимог вищої мистецько-педагогічної освіти.

Поняття “методична культура” розглядається в одному логічному ряду з поняттями “культура”, “педагогічна культура”, “професійна педагогічна культура”. У культурології існує кілька сотень визначень поняття “культура”, залежно від аспекту розгляду. Умовно ми розділили їх на три групи: перша визначає культуру як систему знань, соціально значущої інформації, що передається від покоління до покоління (В. Давидович, Ю. Жданов); друга підсумовує поняття, що стосуються цінностей, норм, смислів, відносин (І. Громова, Ю. Єфимов); третя – форми поведінки, спосіб життя, способи людської діяльності з перетворення природи, суспільства і самої людини, виражені у продуктах матеріальної та духовної творчості (М. Каган). Поняття “культура” при всьому різноманітті тлумачень містить у собі низку спільних позицій, які визначають культуру як природу, перетворену людиною, як сукупність ідей та образів, яким історично надається особлива цінність, як створене людьми середовище існування та самореалізації, засноване на стійких зв'язках, що забезпечує змістовний аспект соціального життя як потік ідей, що перетікають від індивіда до індивіда за допомогою символічної поведінки, вербального навчання або імітації (Дж. Віко, А. Гелен, Ш. Монтеск'є, К. Леві-Стросс, Дж. Стюард, Л. Уайт).

Всі зазначені напрями та тенденції знайшли відображення у наукових дослідженнях щодо педагогічної культури. Серед наукових робіт є праці, присвячені змісту поняття “педагогічна культура”, визначенню її методологічних основ (В. Ісаєв, Н. Кузьміна, В. Сластьонін); дослідження, присвячені окремим аспектам професійно-педагогічної культури, зокрема, методологічній культурі (С. Гончаренко, О. Дубасенюк, О. Лаврентьєва, Л. Плеханова). Науковцями вивчалися способи діагностики та шляхи

формування педагогічної культури (О. Бондаревська, Є. Михайличев, Є. Новицька та ін.), також вчені детально проаналізували функціонування, розвиток, вдосконалення та трансляцію педагогічної культури (В. Ісаєв, О. Костенко, О. Міщенко та ін.).

О. Костенко вказує на дві тенденції у дослідженні професійно-педагогічної культури. Перша – значна кількість методологічно різнорівневих трактувань та визначень педагогічної культури у системі педагогічних понять та педагогіки загалом. Друга – розгляд педагогічної культури як частини загальної культури з перевагою у ній педагогічної та методологічної складових. Педагогічна культура сприймається науковцем як можливість передачі, транслявання культурних норм, цінностей, заданих у суспільстві, а не виключно у межах певного педагогічного процесу, крізь призму професійної діяльності [7, с. 55-57].

Провідною інтегративною властивістю педагогічної культури є цілісність професійної діяльності педагога. І тут такі компоненти педагогічної культури як методичний, дидактичний, моральний, комунікативний, інформаційний та інші є гранями, сторонами педагогічної культури. Вони характеризують окремо взятий вид педагогічної культури не самі по собі, а лише у тому контексті, що має пряме відношення до педагогічної діяльності викладача. Слід зазначити, що ці компоненти відповідають основним видам педагогічної діяльності викладача і знаходять свій відбиток у реалізації професійної педагогічної діяльності [10, с. 71].

Дослідники, визначаючи методичну культуру, дотримуються тенденцій та підходів, що належать до педагогічної культури. Феномен методичної культури педагога вони розглядають із двох позицій: 1) як елемент професійно-педагогічної культури (І. Артем'єва, А. Карачевцева); 2) як інтегративну якість педагога, що характеризує способи його методичної діяльності (Т. Гущина, Н. Нікуліна) [1, с. 26].

Методична культура педагога, будучи частиною педагогічної культури, формується, проявляється та отримує розвиток безпосередньо у його методичній діяльності. Методичну культуру слід розглядати як ступінь (рівень) досконалості у оволодінні методичною діяльністю. У цьому аспекті поняття “методична культура” дуже близьке до поняття “методична компетентність”. Кожен педагог у процесі професійної методичної діяльності накопичує досвід теоретичного та практичного вирішення різних педагогічних завдань, має уявлення про досвід своїх попередників та сучасників, використовує цей досвід на практиці відповідно до вимог реальної ситуації, творчо збагачує виховні традиції через закономірний характер безперервної зміни, модифікації педагогічних ідей та виховних традицій як культурного феномену [5, с. 45].

Основною формою реалізації та розвитку методичної культури викладача є його методична діяльність, різноманітна за видами та змістом. Педагог-музикант у своїй роботі поєднує різноманітну діяльність – виховну, педагогічну, організаторську, просвітницьку, виконавську тощо, що має велике значення для вирішення педагогічних завдань, спрямованих як на формування

професійних умінь учнів, так і вдосконалення методичної культури самого викладача. Важливим завданням професійної музичної освіти стає навчання та виховання музиканта, здатного транслювати музично-культурні цінності молодому поколінню. Сучасному суспільству необхідний професіонал своєї справи, людина, здатна зробити внесок у духовний розвиток суспільства, “носій” і “творець” загальнокультурних цінностей.

Нові освітні стандарти, що висувають сучасні вимоги до змісту та кінцевих результатів процесу підготовки фахівців музично-педагогічного профілю, значно розширюють спектр видів професійної діяльності, підготовка яких входить до компетентних обов'язків викладачів класу фортепіано. У сфері музичної освіти до пріоритетних видів професійної діяльності педагога належать навчально-виховна та культурно-просвітницька діяльність, що здійснюється засобами фортепіанного мистецтва; організація та проведення занять (навчання гри на фортепіано, ансамблеве музикування, музичний театр тощо); планування та здійснення науково-методичної дослідницької діяльності у галузі фортепіанного виконавства та педагогіки на основі сучасних методологічних підходів; систематизація знань в галузі історії та теорії музики в контексті теорії та практики фортепіанного виконавства тощо.

Це зумовлює необхідність формування спеціальних здібностей та умінь у піаністів: планування індивідуальних траєкторій навчання у класі фортепіано, здатності застосовувати набуті знання в майбутній професійній діяльності; опанування знаннями та практичними вміннями з різних видів мистецтва з метою їх синтезу та інтеграції в процесі планування, організації, здійснення фортепіанної педагогічної та виконавської діяльності. Відповідно, освітній процес у класі фортепіано повинен містити як традиційні структурні професійно-компетентнісні компоненти (читання з аркушу, транспонування, вміння імпровізувати, підбирати акомпанемент або створювати власні композиції), так і загальні (знання й вміння з теорії музики, сольфеджіо, музичної літератури, інструментознавства, гармонії тощо).

Обсяг курсу “фортепіано”, що триває, як правило, усі семестри підготовки як бакалаврів, так і магістрів, які навчаються за музично-педагогічним профілем, демонструє, що інструментальний клас є профільно-централізуючим, стрижневим навчальним курсом, який має необмежений професійний потенціал та кваліфікаційний спектр практичного застосування. У зв'язку з цим такий курс здатний і повинен акумулювати переважну більшість теоретичних, методичних та практичних компонентів системної професійної підготовки випускників вказаного профілю. Це означає, що від викладачів фортепіано вимагається створення оптимальних організаційно-педагогічних умов та володіння відповідними технологіями для реалізації всіх аспектів професійного потенціалу цього курсу у процесі навчання майбутніх музикантів-педагогів, забезпечення можливості досягнення високої професійної майстерності, так званої мультикомпетентності у галузі музичної освіти [3, с. 15–18].

Виховна робота викладача класу фортепіано, яку він зобов'язаний

здійснювати відповідно до компетентнісних інструкцій вищої школи, полягає у діагностуванні та вдосконаленні у студентів професійно та соціально значущих особистісних якостей, властивостей та характеристик. До них належать загальні інтелектуальні та спеціальні (соціально-комунікативні, художньо-творчі, артистичні) здібності. Ця діяльність найефективніша в умовах колективної роботи студентів, максимально наближеної до реальних професійних умов. Загалом можна відзначити, що реалізація всіх можливих напрямів музично-педагогічної, організаційно-методичної, соціально-культурної діяльності випускників музично-педагогічних факультетів можлива за умови вдосконалення структури та змісту освітнього процесу у класі фортепіано, усвідомлення викладачами та студентами практично необмежених універсальних можливостей самореалізації майбутніх фахівців.

Сучасний підхід до професійної підготовки педагогів мистецького профілю націлює заклади вищої освіти на те, щоб усіма наявними засобами, за відведений навчальним планом час, у всіх або у більшості студентів сформувати найвищі якості професіонала. До останніх ми відносимо, зокрема, формування методичної культури як найвищого рівня готовності педагога до самостійної професійної діяльності, моделювання та реалізації художньо-педагогічного процесу під час уроку. Слід зазначити, що питання професійної методичної підготовки майбутнього викладача мають важливе значення у формуванні досвіду вирішення художніх та педагогічних завдань у ході навчальних занять.

Формування засад методичної культури майбутнього педагога-музиканта є важливим аспектом його професійної освіти. До її провідних завдань віднесемо: формування умінь практичної художньо-педагогічної діяльності (музично-виконавської, вокально-диригентської, музикознавчої тощо); формування основ методичного мислення; формування готовності до самостійної дослідницької діяльності; формування навичок методичного аналізу; формування умінь професійної рефлексії. Усвідомлення специфіки та змісту методичної культури, значення методичного мислення, що визначає рівень педагогічної рефлексії у художній діяльності вчителя, а, отже, і формування основ методичної культури у процесі професійної освіти буде успішнішим, якщо на музично-педагогічному факультеті створено об'єктивні педагогічні умови, що дозволяють формувати методичні знання, опановувати сутністю та специфікою методичної культури, специфікою педагогічної рефлексії в діяльності викладача. В умовах цілісного навчально-виховного процесу майбутні фахівці залучаються в активний пізнавальний процес, що дозволяє засвоїти методику художньої творчості вчителя та сформувати навички художньо-педагогічної діяльності на основі рефлексії, мотивацію до самовиховання та самоосвіти.

Професія педагога-музиканта, як нерозривна єдність педагогіки та музичного мистецтва, вимагає комплексу загальнопедагогічних і спеціальних вмінь, зокрема і вмінь педагогічної рефлексії. Провідні вміння педагогічної рефлексії виявляються в усіх видах професійної діяльності викладача-

музиканта (музично-виконавській, музично-просвітницькій, дослідницькій, художньо-педагогічній, художньо-комунікативній). Основою успішної професійної художньо-педагогічної діяльності педагога є його методичне мислення, яке визначає рівень професійної рефлексії та відображає специфіку його художньо-педагогічної діяльності.

Варто згадати думку Н. П. Гуральник стосовно означення деяких методичних проблем інструментально-виконавської підготовки педагогів-музикантів. Науковець зазначає: "Хоча навчальний матеріал залишається майже незмінним..., проте інноваційні тенденції проявляються в різних аспектах його обмірковування, усвідомлення та висвітлення. Це пояснюється збільшенням та поглибленням наукового фонду з урахуванням міжгалузевих зв'язків, які продовжують розвиватися; поширенням нової інформації з іноземних джерел; досягненнями конкретних фортепіанних шкіл (в суспільному та особистісному вимірах), завдяки чому уможлиблюється розширення доступу до нового матеріалу кожного музиканта-творця, музиканта-педагога, музиканта-виконавця, музиканта-дослідника (а нерідко всі ці види діяльності об'єднуються в одній особі); отриманням кожною зацікавленою особою нової інформації та реалізацією відповідного потенціалу у власній освітньо-інноваційній діяльності" [4, с. 103].

Висновки. З огляду на вищезазначене, особливості інструментальної підготовки майбутніх викладачів фортепіано в закладах мистецького профілю полягають у спрямуванні її на майбутню професійну діяльність у педагогічному закладі. Багатофункціональна діяльність педагога-музиканта зумовлює процес формування його методичної культури, що включає в себе виконавську культуру, методологічну, психологічну, комунікативну, інформаційну тощо. На процес формування практичних умінь та навичок фахівця та оволодіння ним всіма видами професійної діяльності безпосередньо впливає освітнє середовище навчального закладу. У процесі організації навчального процесу, що включає комплекс дисциплін, виконавську та педагогічну практики, різні види позакласної діяльності, необхідно орієнтуватися на інтеграцію усіх видів професійної діяльності педагога-музиканта.

Використана література:

1. Абдуллин Э. Б. Теория и методика музыкального образования школьников : программа-конспект высших педагогических учебных заведений. М., 1996. С. 56.
2. Андрущенко В. Світанок Європи. Проблема формування нового вчителя для об'єднаної Європи XXI століття. Київ, 2015.
3. Вахрушев М. В. Мультикомпетентность как фактор личностного развития школьников. *Вестник Московского государственного университета культуры и искусств*. 2012. № 1 (45). С. 186.
4. Гуральник Н. П. Українська фортепіанна школа 20 ст. в контексті музичної педагогіки: історико-методологічні та теоретико-технологічні аспекти : [монографія]. К., 2007. 459 с.
5. Гуцина Т. Н. Развитие методической культуры педагога [Электронный ресурс]. URL: http://old.iro.yar.ru/conferences/60_years/gtn.html.
6. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : колективна монографія / Н. М. Бібік, Л. С. Ващенко, О. І. Локшина, О. В. Овчарук, Л. І. Парашенко, О. І. Пометун, О. Я. Савченко, С. Е. Трубочева ; під заг. ред. О. В. Овчарук. Київ : "К.І.С.", 2004. 112 с.

7. Костенко О. Е. Особенности становления российской профессиональной педагогической культуры : дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01. Екатеринбург, 2004. 168 с.
8. Падалка Г. М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ : Освіта України, 2008. 274 с.
9. Пляченко Т. М. Формування інструментально-виконавської компетентності майбутнього вчителя музичного мистецтва у процесі фахової підготовки. *Професійна мистецька освіта і художня культура* : матер. Міжнарод. наук.-практ. конф., 16-17 жовт. 2014 р. / МОН України, Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2014. С. 61-69.
10. Плеханова Л. А. Развитие методической культуры преподавателя учреждения дополнительного профессионального образования [Электронный ресурс]. URL: <http://www.science-education.ru/102-5887>.
11. Шрамко О. І. Основний музичний інструмент: алгоритми методики : навчально-методичний посібник [для студентів музичних факультетів вищих педагогічних закладів]. Кривий Ріг : Видавничий дім, 2008. 219 с.
12. Щолокова О. Мистецька освіта у вимірах сучасності: проблеми теорії і практики : монографія. Дніпропетровськ, 2014. 301 с.

References :

1. Abdullin, E. B. Teoriya i metodika muzyikalnogo obrazovaniya shkolnikov : programma-konspekt vysshih pedagogicheskikh uchebnykh zavedeniy. M., 1996. 56 p.
2. Andrushchenko V. Svitank Yevropy. Problema formuvannya novoho vchytelia dlia obiednanoi Yevropy XXI stolittia. Kyiv, 2015.
3. Vakhrushev M. V. Mul'tikompetentnost' kak faktor lichnostnogo razvitiya shkol'nikov. *Vestnik Moskovskogo gosudarstvennogo universiteta kul'tury i iskusstv*. 2012. № 1 (45). 186 p.
4. Hural'nyk N. P. Ukrayins'ka fortepianna shkola 20st. v konteksti muzychnoyi pedahohiky: istoryko-metodolohichni ta teoretyko-tekhnohichni aspekty : [monohrafiya]. K., 2007. 459 p.
5. Gushchina T. N. Razvitiye metodicheskoy kul'tury pedagoga [Elektronnyy resurs]. URL: http://old.iro.yar.ru/conferences/60_years/gtn.html.
6. Kompetentnisnyi pidkhid u suchasni osviti: svitovi dosvid ta ukraïnski perspektyvy: kolektyvna monohrafiia / N. M. Bibik, L. S. Vashchenko, O. I. Lokshyna, O. V. Ovcharuk, L. I. Parashchenko, O. I. Pometun, O. Ya. Savchenko, S. E. Trubacheva ; pid zah. red. O. V. Ovcharuk. Kyiv : "K.I.S.", 2004. 112 p.
7. Kostenko O. Ye. Osobennosti stanovleniya rossiyskoy professional'noy pedagogicheskoy kul'tury : dis. ... kand. ped. nauk : 13.00.01. Yekaterinburg, 2004. 168 p.
8. Padalka H. M. Pedahohika mystetstva (Teoriia i metodyka vykladannia mystetskykh dystsyplyn). Kyiv : Osvita Ukrainy, 2008. 274 s.
9. Pliachenko T. M. Formuvannya instrumentalno-vykonavskoi kompetentnosti maibutnoho vchytelia muzychnoho mystetstva u protsesi fakhovoi pidhotovky. Profesiina mystetska osvita i khudozhnia kultura : mater. Mizhнарод. nauk.-prakt. конф., 16-17 zhovt. 2014 r. / MON Ukrainy, Kyiv. un-t im. B. Hrinchenka, 2014. – S. 61-69.
10. Plekhanova L. A. Razvitiye metodicheskoy kul'tury pedagogicheskogo uchrezhdeniya dopolnitel'nogo professional'nogo obrazovaniya [Elektronnyy resurs]. URL: <http://www.science-education.ru/102-5887>.
11. Shramko O. I. Osnovnyi muzychnyi instrument: alhorytmy metodyky : navchalno-metodychnyi posibnyk [dlia studentiv muzychnykh fakultetiv vyshchyykh pedahohichnykh zakladiv]. Kryvyi Rih : Vydavnychiy dim, 2008. 219 p.
12. Shholokova O. Mystets'ka osvita u vymirakh suchasnosti: problemy teorii i praktyky [Art education in the dimensions of modernity: problems of theory and practice] : monohrafiya. Dnipropetrovs'k, 2014. 301 p.

KONDRATYUK O. Theoretical and methodological foundations of the masters of musical art methodological culture formation in the process of piano training.

The article deals with the problem of the formation of the methodological culture of future teachers of musical disciplines, in particular piano, in the process of their professional training at the faculties of arts of institutions of higher pedagogical education. The works of scientists who studied the

concept of pedagogical culture and professional pedagogical culture were studied in order to determine its methodological foundations. The functions of the methodical culture of a teacher-musician, the features of its development in the process of professional training are analyzed. The components of pedagogical culture are identified, which correspond to the main types of pedagogical activity of the teacher and are reflected in its implementation. The connection between the theoretical and practical training of a teacher of musical disciplines is determined and the specifics of his future professional activity are outlined. The methodological activity of the teacher, diverse in types and content, is determined as the main form of implementation and development of his methodological culture. The need for the formation of special abilities and skills among pianists has been updated in connection with modern requirements for the content and final results of the process of training specialists in the musical and pedagogical profile.

It has been established that the combination of a variety of activities (pedagogical, educational, organizational, educational, performing, etc.) by a teacher-musician in his work is of great importance for solving pedagogical problems aimed both at developing the professional skills of students and improving the methodological culture of the student himself. It is noted that the formation of the foundations of methodological culture in the process of vocational education will be more successful if objective pedagogical conditions are created at the Faculty of Music and Education, allowing the formation of methodological knowledge, mastering the essence and specifics of methodological culture. The importance of professional training of the future teacher in the piano class is emphasized, the principles of working with students are determined, which will contribute to the formation of their methodological culture.

Key words: professional education, pedagogical culture, methodical culture, professional training, master 's degree, piano teacher.

DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-npu-153.2022.09>

УДК 378.091.3:796.071.4:004

Макаренко Л. Л., Гамула І. А., Чиж В. В.

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ І СПОРТУ В СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

У статті висвітлено питання оволодіння сучасними цифровими технологіями і ресурсами та їхнього використання, що стає одним з основних компонентів професійної підготовки сучасного фахівця у галузі фізичної культури і спорту. Це пов'язано з інтенсивним розвитком суспільства, необхідністю адаптації фахівців до нових життєвих реалій, а також із впровадженням дистанційного навчання.

Розглянуто наукові погляди вчених на питання модернізації професійної підготовки майбутніх фахівців у галузі фізичної культури і спорту, які характеризуються різноаспектністю, що можна пояснити наявністю значної кількості тлумачень понять, які останніми роками отримали поширення у галузі фізичної культури і спорту, зокрема: "освіта", "цифрова компетентність", "цифровізація" тощо.

Нинішня система освіти ґрунтується на необхідності розвитку творчих здібностей здобувачів освіти, що надаватиме можливість швидко приймати рішення та вирішувати проблеми у майбутній професійній діяльності. З огляду на це, викладачі та студенти повинні